

ved Forslaget, skulde være, at alle disse sande, vægtige og dygtige Motiver maatte føre til den rette Conclusion; men det kan ikke gjælde om dette Lovforslag. Men, hvis man har Lyst til at gaae en anden Vej, nemlig først at faae Frederiksberg Sogn adskilt fra Hvidovre Sogn og saa adskille Landdistriktet i Frederiksberg Sogn fra Bydistriktet og inddrage dette under Byen, saa er det en Vej, som jeg maa overlade til hvem der har Lyst dertil.

Kirke- og Underviisningsministeren

Jeg ønskede heller ikke oftere at tage Ordet, og det var vel heller ikke afgjort fornødent efter den sidste Ytring af den ærede Viceformand, thi efter den synes der nu dog at være en temmelig betydelig Grad af Enighed tilstede om Sagen i det Hele, da jo Loven, som den foreligger, vistnok kun bebuder sig som en Overgangstilstand. Den ærede Viceformand synes dog nok at kunne forstaae, om han end ikke kan slutte sig dertil, at man kan gaae den Vej at skabe en saadan Overgang, og det er netop det, der er Formaalet for Loven. Jeg har den allerstørste Respekt for Logiken; men den ærede Viceformand veed lige saa godt som jeg, at det dog tidt har sine Banskkeligheder at lade den reent og uanfægtet give sig Virkelighed, naar der er Spørgsmaal om saadanne Forhold som de her foreliggende. Jeg har den fuldkomne Overbeviisning, at, naar man skal komme til Maalet, kan det ikke hjælpe, at man blot siger: Dette vilde være det absolut Rigtige, Rene og Sande i hele Sagen; thi der vil bestandigt hos alle Paagjældende, og hertil tør jeg regne mig selv, fremtræde den Indvending: Ja, det have vi vidst i en halv Snees Aar, men det kan ikke hjælpe Noget, thi vi kunne ingen Vegne komme dermed. Det er Sagen, at den inderlige Overbeviisning er tilstede hos Alle, at, saalænge denne Forening med Hvidovre Sogns Communalbestyrelse bestaaer, er det umuligt at komme nogen Vej, medens det Forhold, der er antydet af den ærede Viceformand, med Rette menes langt lettere at ville naaes, naar der staaer to Bestyrelser for de saaledes adskilte Sogne. Jeg kan derfor bestemt udtale, ligesom den anden ærede Rigsdagsmand (Bjerring), der har havt Or-

det, at den hele Sag paa ingen Maade er baseret paa nogen Overtro med Hensyn til Sogneforbindelsen. Nei, den er baseret paa den allerstærkeste og længe nærede Overbeviisning og Tro, at det kun er ved at faae en saadan særskilt Bestyrelse for Frederiksberg Sogn, der væsentlig kan vise, at ogsaa Byinteresser kunne tages i Betragtning, at der overhovedet kan bringes en mere hensigtsmæssig Ordning tilveie med Hensyn til disse ubestemte Jorder og Grunde, som høre under de nu samlede Frederiksberg og Hvidovre Sogne, og jeg er fuldkommen overbevist om, at, hvis dette Forsøg efter alle disse Anstrengelser ikke skulde lykkes, saa bliver det ikke Overtro, man vil finde i Frederiksberg, men den absoluteste Vantro paa, at det nogenstunde vil lykkes at naae til Maalet.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, afstemtes Sagens Overgang til anden Behandling, som vedtoges med 28 Stemmer mod 3.

Formanden: Endringsforslag, som maatte ønskes stillede til Sagens anden Behandling, bedes afgivne inden imorgen Aften.

Den næste Sag paa Dagsordenen angaaer Forslag til Lov om nogle Forandringer i Anordningen af 20de Marts 1844 angaaende Borger- og Almueskolevæsenet i Kjøbenhavn. Det er til første*) Behandling denne Sag foresat.

Ordfører: Uden at jeg skal indlade mig paa nogen Detail ved første Behandling af dette Lovforslag, skal jeg kun tillade mig at bebude et Endringsforslag til anden Behandling, der nærmest skal gaae ud paa at restituere Lovforslaget, saaledes som det er fremkommet i det andet Thing fra Forslagsstilleren, navnlig med Hensyn til Sammensætningen af Skoledirectionen og Skolecomissionerne. Jeg finder saa meget mere Grund til at stille dette Endringsforslag, som baade Majoriteten i

*) Lovforslaget findes i Anhang A Sp. 1345—48